

[H. P. Hansen (Præstø A.)]

foreliggende Lovforslag foreslaas forlænget med et Par mindre væsentlige Ændringer, har vist i det store og hele vist sig at virke nogenlunde tilfredsstillende, selv om jeg meget vel er vidende om, at der har været og stadig er nogle Divergenser mellem Elektricetsraadet og de af Elektricetsværks-ejerne, som har skullet have deres Dispositioner for Nyanlæg eller for Udvidelse af allerede bestaaende Anlæg finansielt og teknisk bedømt af Raadet. Jeg ved endog meget vel, at visse Divergenser har givet Anledning til skarpe Bemærkninger fra Værkerne Side, endda uden at der — synes jeg — har været nogen dybere Begrundelse herfor, idet det er saadan, at Elektricetsraadet efter min Mening i de paa-gældende Tilfælde kun har gjort sin Pligt, som jo er den at være vejledende, være raad-givende. Raadet har derfor naturligvis ikke alene haft Ret, men som sagt ogsaa Pligt til at stille Problemerne klart og kon-cist op — selv om det undertiden just ikke har faaet Tak derfor.

Vi er vist imidlertid alle enige om og klar over, hvor den dybere liggende Aarsag til de forekommende Divergenser ligger, nemlig i den danske Befolknings medfødte Trang til selv at ville styre sine egne Sager uden Indblanding udefra. Med det højt udviklede folkelige Selvstyre, vi har, maatte man forudse, at der med Vedtagelsen af Stærkstrømsloven, som vel ikke giver Elek-tricitetsraadet afgørende Myndighed, men dog ret udstrakte Beføjelser til at bedømme og kritisere de foreliggende Sager, vilde opstaa Divergenser mellem Værkerne, der fortrinsvis har lokale Interesser at vare-tage, og det sagkyndige Raad, der vel snarere har Pligt til udelukkende at bedømme de enkelte foreliggende Sager ud fra Hensynet til Helhedens Vel, ud fra strengt national-økonomiske Betragtninger og Interesser og ud fra Ønsket om at skabe den størst mulige tekniske Fuldkommenhed paa dette Omraade, hvor der i Virkeligheden staaer meget store Samfundsværdier og Samfunds-interesser paa Spil.

Hvem der har vundet ved de forekom-mende Tovtrækkerier — hvis jeg kan bruge dette Udtryk — mellem Raadet og Vær-kerne, og hvorvidt der er sket nogen større Skade ved de Dispositioner, der er truffet paa Trods af Elektricetsraadets Anvis-ninger, eller overhovedet finansielt og tek-nisk, ved jeg ikke. Men det skal vi vel heller ikke her komme dybere ind paa. Een Ting tør vi vist fastslaa: at Elek-tricitetsraadet ved sin omfattende finansi-

elle Indsigt og tekniske Viden har været i Stand til at give mange gode Raad og saa-ledes har øvet en god Indsats i den paa-gældende Sags Tjeneste. Imidlertid kan det jo ikke skjules, at Elektricetsraadets Virk-somhed netop paa dette Omraade just ikke er blevet nogen 100 pCt.s Succes. Raadets Vejledninger og Erklæringer er i mange Tilfælde blevet underkendt af Værkerne Ejere, saaledes at man — om jeg saa maa sige — har disponeret efter sit eget Hoved, dog at man naturligvis har sørget for i alt Fald at have den tekniske Side af Sa-gen i fuld Orden.

Som sagt, vi skal vist ikke fordybe os i Betragtninger over, hvad der er sket, og hvad der *burde* være sket, om man i de enkelte Tilfælde skulde have naaet det fuld-komne eller ikke, for herom er formentlig ogsaa Meningerne delte. Men bortset fra, at denne Side af Stærkstrømsloven af 1935 synes at have virket mindre positivt, end Elektricetsraadet, og maaske ogsaa andre, havde forudset og ventet, kan man vist med Rette gøre gældende, at Elektricetens An-vendelse i snart sagt alle Hjem og alle Be-drifter og den deraf følgende store elektro-tekniske Industri ogsaa her i Landet i meget væsentlig Grad skyldes den trods alt ret stærke Rationalisering af Elektricetspro-duktionen, en Rationalisering, over for hvil-ken Stærkstrømsloven og Elektricetsraadet utvivlsomt har virket fremmende, og som de har en Del af Æren for.

Naar jeg siger, at Elektricetsraadets Virksomhed og Beføjelser i Forholdet til elektriske Nyanlæg og Udvidelse af be-staaende Anlæg, saaledes som dette nær-mere er udtrykt i Lovens § 2, ikke har givet saa positive Resultater som maaske ventet, saa holder jeg mig her til Oplysninger, som Elektricetsraadets Formand, Professor Au-beck, fremsatte i et Foredrag ved Elektri-cetsværkernes Aarsmøde i Nykøbing Falster sidste Sommer, Oplysninger, som jeg ikke skal komme dybere ind paa, men som i sig selv synes at fastslaa Ønskeligheden at, at Loven forlænges, uden at der sker princi-pielle Ændringer i den, idet den forløbne 5 Aars Periode er for kort til, at tilstrække-lige Erfaringer paa dette vigtige Omraade har kunnet indhøstes. Elektricetsraadets Formand, der maa siges paa dette Omraade at besidde særlig Autoritet, har udtalt sig direkte i samme Retning, idet han ved det fornævnte Møde udtalte — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et ganske kort Citat:

„Jeg anser det ikke for stemmende med dansk Mentalitet at skærpe Loven,